

PREGUNTES DE CONTEXT:

1. En quin context escriu Joan Fuster l'obra *Diccionari per a ociosos* (1962)?

El escriu en el context de postguerra on es fa difícil en el estretors dels primers franquisme. Els primers assajos van ser religiosos e històrics i la dictadura els considerava poc arriscades perquè el publicarà minoritari. Als anys seixanta s'obren noves possibilitats de publicació, hi ha Edicions del 62, un editorial i es publicarà en 1962 sobre temes culturals i nacionals. Els assajos divulgatius dominaran aquest panorama i apareixen autors com Josep Pla, que tractaran temes amb el filtre de la personalitat.

2. Quines diferències hi ha entre el context de postguerra i l'actual respecte de l'assaig?

Les diferències que hi ha entre el context de postguerra i l'actual respecte a l'assaig és que en el context de postguerra els primers van ser religiosos e històrics i els assajos divulgatius dominaren el panorama. Però en el context actual, els assajos són articles d'opinió amb autors com: Joan Fuster, Montserrat Roig, Quim Monzó, Joan Francesc Mira... Gràcies als mitjans de comunicació en català que va normalitzar revistes i diaris.

3. Quins autors destaquen dins del gènere de l'assaig en el context de postguerra?

En el gènere de l'assaig del context de postguerra destaquem a Joan Fuster, que va néixer el 1922 i va morir el 1992 i construeix una obra coherent i extraordinària. Escriu molts llibres. Es va convertir en una autor professional i va fer col·laboracions periòdiques a moltes ciutats, i durant la postguerra va fer revistes d'exili. I l'altre autor és Josep Pla, que va néixer a 1897 i va morir a 1981, i va ser un dels escriptors en llengua catalana més destacats del segle XX, perquè ens va oferir una visió completa de la societat del seu temps amb la seva obra.

4. Quins autors destaquen en el gènere de l'assaig, en el context actual?

És que destaquen en el l'assaig del context actual són Joan Francesc Mira, que va fer els assajos des de la subjectivitat i la llibertat però amb rigor i consciència del paper social del intel·lectual com a persona, i un dels temes fonamentals del seu estat en comparteix em Fuster: és la identitat dels valencians, i també parla de l'antropologia, és a dir, l'estudi dels comportaments humans i socials. L'altra és Montserrat Roig, que va fer el seu assaig des d'una perspectiva progressista i feminista.

5. A quin tipus d'assaig pertany el llibre *Diccionari per a ociosos* (1964). Quins altres llibres es van publicar en aquesta època?

Aquest assaig pertany a l'assaig deliberatiu, on destaca la personalitat de l'autor, la seva visió del món, més que el tema, com per exemple, *Diari*. Els temes són molt diversos i amb molta llibertat, i podem destacar *Judicis finals*, *Sagitari*. També es treballarà aforisme, de forma amb més breu que l'assaig.

6. Quins llibres de Fuster es publiquen en l'època de *Diccionari per a ociosos* (1964)?

En l'època de *Diccionari per a ociosos* es publiquen llibres de l'assaig divulgatiu sobre la identitat valenciana. El llibre més conegut és *Nosaltres, els valencians*, publicat a 1962, on indaga en la història des de Jaume I hasta l'actualitat del poble valencià. Fuster també va publicar nombrosos assaigs sobre literatura, com *El descrèdit de la cultura*. De l'assaig deliberatiu, on hi ha temes més diversos amb molta llibertat, en trobem hi ha un moment en *Judicis finals*, *Sagitari*. També es treballarà aforisme, de forma amb més breu que l'assaig.

PREGUNTES D'ANÀLISI: (posar exemples) de les

Cadira:

- Tema: La manca d'innovació de l'home humà pel que fa al confort. Aprofita un detall de la vida quotidiana (cadira) per reflexionar sobre la vida de l'home.
- Tesi: La comoditat que abans era considerada un element de la vida virtuosa ha donat pas a una preocupació pel confort.
- Estil: llengua natural i expressions populars amb marques d'oralitat "culs plans". Text molt subjectiu, es reivindica la subjectivitat com a manera de comprendre la realitat, amb elements modalitzadors com elements d'íctics de la persona del singular, com "ens hi" i també de la persona del plural on inclou al receptor (interpel·lació al lector). L'ús d'aquesta persona indica que Fuster no perd mai de vista el seu públic o lectors. Altres elements que marquen la modalització són l'ús de substantius abstractes (turment, desgràcia, fantasia...). Mentre informa intenta mostrar el seu punt de vista sobre l'assumpte en qüestió, alhora que s'esforça per convèncer el lector i fer-lo pensar sobre el tema per ell mateix.

Covardia:

- Tema: Fuster reflexiona sobre la por en general, sobre la condició humana i sobre la concepció que tenim de nosaltres mateixos i de la resta de la humanitat i sobre la relativitat de les coses.
- Tesi: De manera sentenciosa Fuster afirma que el millor que es pot fer, parlant de la covardia i de qualsevol altra cosa és no condemnar ningú per una cosa que és molt probable que siguem en algun moment determinat.
- Estil: Com que la finalitat és persuadir, mostra el seu punt de vista, que parla en nom propi, per això és un text molt modalitzat: substantius "cobard", elements d'íctics de la persona del plural amb voluntat inclusiva "si volem, i ho haurem de voler" implicant d'aquesta manera el lector. També la cursiva "valentia" amb un valor connotatiu etc. També es dirigeix al lector amb un imperatiu "no censureu..." de manera sentenciosa.

Escepticisme:

- El tema lògicament és l'escepticisme.
- La tesi és la defensa de l'escepticisme com a valor positiu que fa millor les persones des de molts aspectes vitals diferents. A Fuster el terme li serveix per reflexionar sobre la humanitat i sobre la concepció que podem tindre de nosaltres mateixos.
- Estil: Dintre del seu humanisme enceta un debat amb el lector que en cap cas intentarà imposar, sinó contrastar, raonar amb la finalitat d'alimentar la intel·ligència i el coneixement. Utilitza un llenguatge senzill i que s'acosta a l'oralitat amb oracions simples. Però també és un text clarament modalitzat per tant molt subjectiu: l'ús de la 1a persona, "M'agradaria d'escriure...", i també intenta persuadir sobre les bondats de l'escepticisme a través d'una exposició ordenada dels aspectes positius. També apareixen molts elements lèxics valoratius, aclariments entre guions, per confirmar les seues idees, l'ús de la cursiva, per definir i sobretot valorar.

Gent:

- Tema: Fuster reflexiona sobre a què ens referim quan usem el terme "gent" i de com quan utilitzem aquest terme nosaltres ens excloem d'eixa col·lectivitat com si no formaren part.